

צריך ליקח עמו
כל מיני
תחבולות,
לבוא ענניהם
לעבודת
הש"ת

מִשָּׁה הִקְדִּיף לַיּוֹדֵעַ (תהלים לו, יא).
ובתחלה נקדים לפרש הפסוק 'קח
לך סמים' וכו' (שמות לו, לד), דהנה לעבודת
הבורא ברוך הוא צריך לקח כל מיני סמים,
רמז לכל מיני תחבולות והתפעלות
ושכליות שיקח האדם אתו עמו לבוא
עמם לעבודת הבורא יתברך שמו ויתעלה.
ומנה בהם 'חלבנה', רמז שגם בבית הכסא
יהיה צנוע ויחשב בו דברים המתרים
להרהר, דהינו שהוא מלא בוששה וכלמה
נמשל בבהמות, * ולזה רמז 'חלבנה'. *
ושנה הכתוב ל'סמים' שנית, רמז, לאחר
שבאת קצת לעבודת השם יתברך, 'סמים',
רצה לומר, קח סמים הינו השכליות והא
בכל עת צח ומצחצח יותר שתגיע בהם
למעלות הצדיק האמתי. וזהו 'ולבונה זפה'
ורצה לומר בזכות מעשיך תוכל ללפן
עוונות ישראל, * 'בד בבד יהיה', רצה
לומר שתזכך עצמך בלבך עד שתוכל
להביא עולם העשייה לאחדות הבורא

יתברך שמו, כמו שהעולם העליון הוא
באחדות גמור, וזה על פי פרוש רש"י ז"ל
על פסוק 'בד בבד' עין שם:

וזה פרוש הפסוק 'ברוך ה' מהעולם עד
העולם אמן' (תהלים מא, יד), * רצה
לומר, כשתגיע למעלה זו שתוכל להביא
העולמות לאחדות גמור, אז תוכל לומר
אמן אחר ברפת עצמך, שהאמן מורה גם
כן לאחדות כידוע, * וזה גדול העונה
אמן כו' (ברכות נג:). מי שעונה אמן הוא
יותר גדול אם הוא מן המברך כנ"ל: *

ועשית אותה קטרת כו', רצה לומר,
'קטרת' הוא לשון קטור ותימרות
עשן שהוא מרמז לענין הגשמי, כי
העולמות העליונים אנו מדמין ומשלם
באורי, והעולם הזה נרמז בפעשן, פרוש,
שתראה גם כן להמשיך השפעה על ישראל
בעניני גשמיים. וזה הפרוש של 'מעלה עשן
כל שהוא' (כריתות ו:), שגם עניני גשמי היה
צריך לפעל בהקטרת, והם בני חיי ומזוני,

◆ ציונים ומקורות ◆

הוא לפי שכל ברכה שאדם מברך הוא מעורר
אותו העולם של הברכה ההיא אשר שם שורשה
ואורה, ולכל ברכה וברכה הוא עולם בפני עצמו
עד סוף כל העולמות, וברכה שהיא סיום הברכות
היא נגד סוף העולמות, ולכן אחר ברכת עצמו
אין שייך לומר אמן כיון שלא גמר עדיין האורות
בכל העולמות וכו', ונמצא לפי זה שהצדיק
הגדול שהוא עולה תמיד בכל הברכות עד סוף
העולמות הוא היה מותר לענות אמן אחר ברכת
עצמו. יא. עיין זוה"ק קצת. תיקו"ז כה: וע"ע זו"ח
תיקונים פב: ודא איהו רזא דאמן יאהדונה"י איהי
חיבורא דתרין שמחן. ובגין דא גדול העונה אמן
יותר מן המברך. ושם טב. 'יחודא דקול ודבור
כחדא יאהדונה"י, דבגיניה איתמר גדול העונה
אמן יותר מן המברך. יב. עיין ספר אילימה עין
כל תמרו פ"ג, וע"ע שומר אמונים הקדמון ויכות
שני אות יא. יג. עיין אור החמה על הזוה"ק ח"ב

ז. ויאמר ה' אל משה קח לך סמים נטף ושחלת
וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה. ועשית
אותה קטורת רוקח מעשה רוקח ממולח טהור
קודש. ח. עיין משנה ברורה סי' פה ס"ק ה:
'ופשוט דמותר אדם להתבונן בבה"כ בגודל
שפלותו ושבסופו יחזור כולו להיות עפר רימה
ותולעה ואין נאה לו הגאווה'. ועיין רש"י יחזקאל
כת, יג ד"ה מלאכת. ט. 'בד בבד יהיה, אלו
הארבעה הנזכרים כאן יהיו שוין משקל במשקל,
במשקלו של זה כך משקלו של זה וכן שנינו
(כריתות ו:). 'הצרי והצפורן החלבנה והלבונה
משקל שבעים שבעים מנה' ולשון 'בד' נראה
בעיני שהוא לשון יחיד אחד באחד יהיה זה כמו
זה. י. עיין להלן פר' בלק ד"ה או יאמר על דרך
זה פתחו: דאיתא בשולחן ערוך אורח חיים (סי'
רטו ס"א) 'אין עונין אמן אחר ברכת עצמו אלא
אחר ברכה שהיא סוף הברכה', ונראה דהטעם

כשמוע
למדינה
שיוכל להביא
העולמות
לאחדות גמור,
'יבוא לבחי'
שיוכל לענות
אמן אחר
ברכת עצמו

כסודות היה
צריך לפעול
בני חיי ומזוני
על ישראל